

Praha, 11. 6. 2020

OPATŘENÍ

o odstranění pochybností o příslušnosti hospodařit s majetkem České republiky

Ministerstvo financí v souladu s § 9 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, vydává podle § 20 odst. 1 a 3 uvedeného zákona pro státní příspěvkovou organizaci **Národní památkový ústav**, se sídlem Valdštejnské náměstí 162/3, 118 01 Praha 1 – Malá Strana, IČ: 75032333,

toto

opatření:

Potvrzuje se příslušnost státní příspěvkové organizace Národní památkový ústav, se sídlem Valdštejnské náměstí 162/3, 118 01 Praha 1 – Malá Strana, IČ: 75032333, hospodařit v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, s movitou věcí –

[redacted] který je ve vlastnictví České republiky a je jakožto součást původního vybavení [redacted] evidován v původním historickém inventáři zámeckého mobiliáře (v jedné z tzv. „černých knih“) pod označením „[redacted]“.

Účinky tohoto opatření nastávají dnem jeho vydání.

O d ů v o d n ě n í :

Opatření se vydává z podnětu Ministerstva kultury (č.j. MK 61025/2019 SOOKS ze dne 11. 9. 2019) a s využitím údajů a podkladů poskytnutých Národním památkovým ústavem (č.j. NPU-310/89329/2019 doručené Ministerstvu financí dne 6. 2. 2020) za účelem odstranění případných pochybností o tom, která organizační

složka státu nebo státní organizace v působnosti zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, je příslušná podle uvedeného zákona s předmětnou movitou věcí jakožto majetkem České republiky (dále též jen „stát“) hospodařit a z tohoto titulu ohledně této věci v souladu s uvedeným zákonem v plném rozsahu i právně jednat.

Ministerstvo financí je oprávněno rozhodnout o vydání opatření podle ustanovení § 9 odst. 2 věty první zákona č. 219/2000 Sb., podle kterého vzniknou-li pochybnosti o příslušnosti organizační složky státu hospodařit s majetkem státu, upravené v § 9 odst. 1 uvedeného zákona, odstraní tyto pochybnosti na žádost anebo z vlastního podnětu Ministerstvo financí svým opatřením, vydaným v souladu s § 20 uvedeného zákona. Tento postup se vztahuje podle § 54 odst. 1 věty druhé ve spojení s § 55 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb. obdobně i na státní organizace v působnosti zákona č. 219/2000 Sb. Takovou státní organizací je v souladu s § 54 odst. 1 větou první zákona č. 219/2000 Sb. i státní příspěvková organizace Národní památkový ústav.

Vlastníkem [REDAKCE], specifikovaného ve výroku tohoto opatření, je Česká republika. Původním nabývacím titulem byl (stejně jako u [REDAKCE]) zákon č. 354/1921 Sb., o převzetí statků a majetku, připadlých podle mírových smluv československému státu, kdy podle jeho § 1 Československý stát nabyl ze zákona mimo jiné všechny statky a všechn majetek, „*které na území někdejšího mocnářství Rakousko-uherského, patřícím Československé republice, náležely bývalému císařství Rakouskému, bývalému království Uherskému, nebo jako společný majetek bývalému mocnářství Rakousko-uherskému, jakož i koruně rakouské a uherské a bývalé panovnické rodině rakousko-uherské dne 28. října 1918*“, přičemž statky a majetkem podle § 1 se podle § 2 uvedeného zákona rozuměly „*veškerý majetek nemovitý i movitý, zahrnujíc v to veškerá majetková práva i pohledávky*“ a statky a majetkem bývalé panovnické rodiny rakousko-uherské se podle § 3 uvedeného zákona rozuměly zejména statky a majetek „*1. posledního panovníka Karla a jeho manželky Zity; 2. jiných osob bývalé panovnické rodiny rakousko-uherské, zejména též bývalého následníka trůnu Františka Ferdinanda Este a jeho potomků; 3. c. a k. rodinného fondu; 4. statky a majetek stížené svěřenským svazkem korunního svěřenství císaře a krále Františka Josefa I. pro arciknížecí rod Habsbursko-Lotrinský*“. Kontinuita vlastnictví aktuálně ve vztahu k České republice se pak opírá rámcově o čl. 4 ústavního zákona č. 4/1993 Sb., o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky, a o ústavní zákon č. 541/1992 Sb., o dělení majetku České a Slovenské Federativní Republiky mezi Českou republiku a Slovenskou republiku a jeho přechodu na Českou republiku a Slovenskou republiku (zejm. jeho čl. 2, 3 a 6).

Skutečnost, že za 2. světové války byl na [REDAKCE] během německé okupace umístěn hlavní štáb jednotek SS, přičemž došlo k odcizení mnoha uměleckých předmětů z původního vybavení zámku a mezi nimi byl odcizen i [REDAKCE], vlastnické právo České republiky a jeho trvání do současnosti nezpochybňuje, neboť zabavení [REDAKCE] okupačním státem představovalo porušení tehdy platného mezinárodního práva.

Národní památkový ústav je právním nástupcem dřívějších státních institucí, kterým byl zámek včetně veškerého svého vybavení v souladu s právní úpravou hospodaření s majetkem státu postupně svěřen. Po tehdejší Ministerstvu zemědělství převzalo v r. 1965 státní [REDAKCE] do správy Středisko státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje. V roce 1991 došlo k oddělení památkové péče a ochrany přírody a názvy krajských středisek se změnil na Památkové ústavy, později nazvané Státní památkové ústavy. Národní památkový ústav je tak s účinností od 1. 1. 2003 nástupcem mimo jiné i Státního památkového ústavu středních Čech v Praze, a to na základě rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. 11.617/2002 ze dne 1. 3. 2003 o splynutí dosavadních státních příspěvkových organizací zřízených Ministerstvem kultury na úseku státní památkové péče v Národní památkový ústav. Podle čl. II odst. 1 tohoto rozhodnutí přitom na Národní památkový ústav jako na nástupnickou organizaci přešla i příslušnost hospodařit s majetkem České republiky včetně jejích práv, a veškerá ostatní práva, oprávnění a závazky, včetně práv a závazků vyplývajících z pracovněprávních vztahů, jakož i z mezinárodních smluv, které ke dni 31. 12. 2002 náležely dosavadním v rozhodnutí vyjmenovaným státním příspěvkovým organizacím zřízeným Ministerstvem kultury na úseku státní památkové péče, tedy mimo jiné i Státnímu památkovému ústavu středních Čech v Praze, který byl do té doby příslušný hospodařit mimo jiné i se [REDAKCE] a jeho mobiliářem.

Národní památkový ústav jakožto státní organizace (konkrétně státní příspěvková organizace) v působnosti zákona č. 219/2000 Sb. je v souladu s § 54 odst. 1 věta první zákona č. 219/2000 Sb. právníckou osobou a hospodaří s majetkem České republiky. Podle § 55 odst. 1 věty první zákona č. 219/2000 Sb. nemá vlastní majetek a jeho příslušnost k hospodaření s majetkem státu se řídí § 9 zákona č. 219/2000 Sb. Podle § 55 odst. 1 věty třetí zákona č. 219/2000 Sb. Národní památkový ústav vlastním jménem jedná v právních vztazích týkajících se státního majetku a účastní se řízení před soudy a jinými orgány ve věcech týkajících se majetku státu včetně řízení o určení, zda tu vlastnické nebo jiné obdobné právo státu je, či není. Při hospodaření s majetkem státu se Národní památkový ústav podle § 54 odst. 1 věty druhé zákona č. 219/2000 Sb. řídí těmi ustanoveními uvedeného zákona, která se vztahují na organizační složky státu příslušné hospodařit se státním majetkem podle § 9 zákona č. 219/2000 Sb. V souladu s platnou právní úpravou České republiky je to tedy výlučně Národní památkový ústav, kdo je oprávněn v plném rozsahu vést svým vlastním jménem veškerá právní jednání vztahující se k tomu majetku České republiky, s nímž je v souladu se zákonem č. 219/2000 Sb. jako státní příspěvková organizace příslušný hospodařit. Takovým majetkem je, jak výše uvedeno, i [REDAKCE] coby součást vybavení [REDAKCE], s nímž Národnímu památkovému ústavu rovněž přísluší hospodařit (pozn. - aktuálně jsou pozemky se stavbami zámku zapsány v katastru nemovitostí pro Českou republiku jako vlastníka a pro Národní památkový ústav jako státní organizaci příslušnou s tímto majetkem hospodařit, a to na listu vlastnictví č. 720 pro obec Benešov a katastrální území Benešov u Prahy, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Benešov).

S ohledem na výše uvedené je Národní památkový ústav současně podle § 14 odst. 3 (ve spojení s § 54 odst. 1 větou druhou) zákona č. 219/2000 Sb.

povinen pečovat o zachování majetku státu, s nímž je příslušný hospodařit, a o jeho údržbu, a pokud to připouští jeho povaha, i o jeho zlepšení nebo rozmnožení. Stejně tak je povinen chránit jej před poškozením, zničením, ztrátou, odcizením nebo zneužitím. V souladu s § 14 odst. 4 (ve spojení s § 54 odst. 1 větou druhou) zákona č. 219/2000 Sb. je dále povinen důsledně využívat všechny právní prostředky při uplatňování a hájení práv České republiky jako vlastníka a při ochraně majetku České republiky před neoprávněnými zásahy a včas uplatňovat s tím spojená práva. **Je tedy nepochybně za tímto účelem oprávněn a současně povinen vést i veškerá další právní jednání, uzavírat smlouvy a dohody a jinak právně jednat, tj. konkrétně ve vztahu k [redacted] aktuálně podnikat takové právní kroky, které budou směřovat a povedou k navrácení této součásti mobiliáře [redacted] na území České republiky a do péče Národního památkového ústavu.**

Protože platná právní úprava hospodaření s majetkem státu, reprezentovaná především zákonem č. 219/2000 Sb., i dosavadní geneze právních vztahů k předmětnému majetku České republiky, specifikovanému ve výroku opatření, **nezakládají důvod k jakýmkoli pochybnostem o postavení, povinnostech a oprávněních Národního památkového ústavu vůči tomuto konkrétnímu majetku**, rozhodlo Ministerstvo financí s ohledem na svoji působnost ústředního správního úřadu mimo jiné na úseku hospodaření s majetkem státu a s využitím svého oprávnění vyplývajícího z § 9 odst. 2 a § 20 zákona č. 219/2000 Sb. tímto opatřením tak, jak výše uvedeno.

P o u č e n í : Na vydání tohoto opatření se nevztahují předpisy o správním řízení, nelze proti němu podat opravný prostředek a nepodléhá přezkoumání soudem (§ 20 odst. 4 zákona č. 219/2000 Sb.).

Rozdělovník: 1. Národní památkový ústav (2x)
2. Ministerstvo financí (1x)

Na vědomí: Ministerstvo kultury

Mgr. Jana Marešová
ředitelka odboru